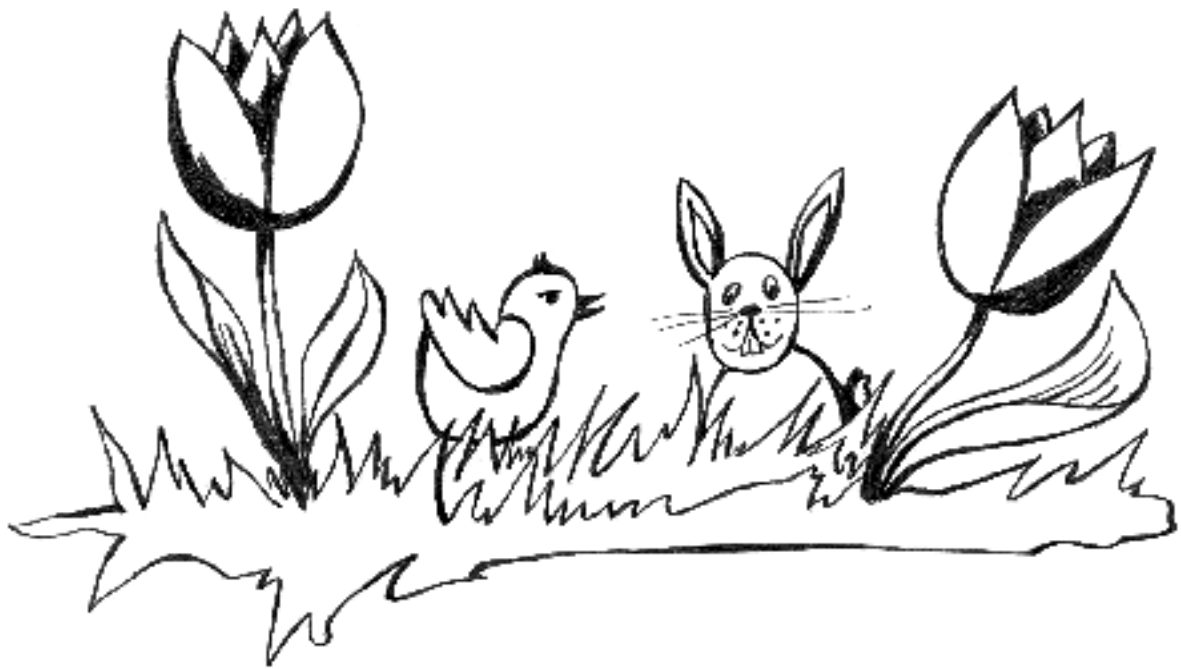

ZPRAVODAJ

č. 107

Krásné jaro!

DUBEN 2007

Vychází 3 x ročně

Ediční rada Zpravodaje: přátelé Vladislava Neterdová (odp. redaktorka), Věra Svobodová, Pavel Šulda a Soňa Neumannová

Kresby: přítelkyně Marie Tvrdková

Tisk: Zdeněk Misík

Internet: www.zahradkari.cz/hortiklub

Cibulnaté a hlíznaté rostliny

Tyto vytrvalé rostliny mají zvláštní životní strategii. Po kratším vegetačním období (někdy jen několik týdnů), následuje doba klidu, a to i v teplotně a vláhově pro vegetaci příznivé části roku. Mezi cibulemi a hlízami je rozdíl v tom, že první se dají loupat na vrstvy (jako cibule kuchyňská), druhé jsou uvnitř stejnorodé (jako brambory).

U zahrádkářů je tento typ okrasných rostlin značně oblíben, k čemuž přispívá i snadná manipulace. Jednotlivé druhy ovšem pocházejí z různých přírodních podmínek, a proto se jejich pěstování u nás navzájem podstatně liší. Dovolil bych si je proto z ryze praktického hlediska rozdělit do několika skupin.

A) Rostliny u nás spolehlivě mrazuvzdorné, které nemusíme po více let přesazovat.

Jsou to určité rostliny pro dnešní uspěchanou dobu, kdy se v termínu nestíhá, přímo ideální. Aby tyto druhy dobře rostly a kvetly, musíme mít ovšem šťastnou ruku při výběru místa pro výsadbu.

Narcisy vynikají velkou tvarovou rozmanitostí. Tedy různým utvářením květů a jejich počtem na stvolech. Mezi 12 skupinami zahradních narcisů nalezneme také plnokvěté a i novou skupinu se zdvojenou pakorunkou. Naproti tomu jsou barvy poměrně chudé – pouze bílá, žlutá a oranžová; růžové tóny během kvetení blednou. Listy u narcisů zatahují poněkud později než u tulipánů, většinou počátkem července. Tehdy je můžeme, ale i 5 let nemusíme, vytáhnout. Cibule narcisů nenecháme příliš vyschnout a boční přirůstající dceřiné cibule násilně neoddělujeme. Optimální skladovací teplota je 20 °C a určitě se jí v létě spíše přiblížíme v komoře než na půdě domu. Sázíme do hloubky 15 až 20 cm, většinou v září tak, aby narcisy měly dostatek času do zimy zakořenit. V náročnosti pěstování jsou mezi druhy a odrůdami značné rozdíly; některé původní druhy (botanické narcisy) se hodí spíše pro alpinkářský skleník. Narcisy mají rády vlhčí místo. Při větrném počasí klesají k zemi, na prudkém slunci zase velmi rychle odkvétají.

Prakticky stejně jako s narcisy zacházíme s **ladoníky** (*Camassia*). Tyto asi 70 cm vysoké, nejčastěji modře kvetoucí rostliny severoamerických préríí mají i cibule velmi podobné narcisovým. Kvetou koncem května. Ponecháváme je na místě několik let.

Mezi robustní až metr vysoké cibuloviny patří **řebčík královský** (*Fritillaria imperialis*). Rostlina je často chybně považována za lilie, od nichž se liší již dřívější dobou květu. Kromě starých známých oranžových odrůd se stále častěji

pěstuje i žlutokvětý. Pravidlo úspěšného pěstování spočívá v hluboké výsadbě (15 až 20 cm), dostatku prostoru a ponechání v klidu po více let. Rod *Fritillaria* je velmi početný, ale mnohé druhy jsou u nás choulostivé. Nesnášejí zejména přemíru vody při zimních oblevách, ale i v létě. Dobře v polostínu roste **řebčík kostkovaný a bělokvetý** (*Fritillaria meleagris*, *F. Pallidiflora*).

Delší dobu se nemusíme moc starat také o jednu skupinu tulipánů, která se označuje jako **tulipány botanické**. Kromě opravdu původních planých druhů zde ovšem nalezneme mnoho kříženců, zejména od *Tulipa fosteriana*, *T. Greigii* a *T. Kaufmanniana*, jež jsou velikostí a barevností květů srovnatelné s tulipány zahradními. Z pěstitelského hlediska se liší ranějším nakvétáním, otevíráním květů pouze za slunečního svitu a větší odolností k virovým chorobám.

Velice působivé a mnoholeté jsou hajní výsadby drobných jarních cibulovin. Místo pro ně je však třeba náležitě připravit. Začneme s úklidem stromů. Určitě bude třeba prořezat uschlé a polámané větve, místo zpřístupnit, vyhrabat klestí. Nevhodné jsou podsadby pod dřeviny, které vytvářejí výmladky ze země – je to třeba šeřík, pámelník, akát. Ve stínu nebude asi nikde hustý travnatý drn, ale i tak je třeba plochu pozorně prorýt do hloubky asi 15 cm, abychom odstranili vytrvalé plevele. Mohou to být kopřivy, vlašovičnick větší, kuklík městský, ale největší pozornost věnujte mrkvovité rostlině s plazivým oddenkem bršlici kozí noze.

Pokud máte to štěstí a stromy jsou už starší, bývá pod nimi vrstva listovky a půdu netřeba upravovat. Jinak doplníme kompost – nejlépe zase z listů. Při rytí si všimněte, kde jsou při povrchu silné kořeny. Tato místa nekypříme, ale vedeme tudy cestičky hlinité, písčité nebo ze šlapákových kamenů.

Mohou se květiny ve stínu vůbec dařit? Situace není tak beznadějná, jak se v létě zdá, Hajní rostliny intenzivně využívají období přibližně do konce dubna, kdy stromy nemají listy. V přírodě toto kvetení označujeme jako jarní aspekt. Pak cibuloviny zatahují a brzy po nich na povrchu není ani stopy. Nevadí jim pak ani to, že pod stromy může být v létě dost sucho.

Dají se osázet i zatravněné ovocné sady. Při sklizni ovoce nepůsobí cibuloviny žádné problémy, pouze během předjarního řezu se snažíme půdu co nejméně podupat.

Vhodné období k výsadbě je vlastně celý podzim. Cibulky vysychají, proto je dlouho neskladujeme. Do půdy dáváme na široko, asi 6 až 10 cm hluboko a také tak od sebe. Špičkou pochopitelně nahoru. Abychom dosáhli výrazných barevných efektů, je vhodné vysadit jedním druhem plochu třeba 5m². Na to je ovšem nutno tak 500 cibulek, což již je problém nakoupit. Když ovšem někde máme pár zapomenutých trsů třeba sněženek, je vyhráno.

Uveďme některé rody a druhy. Známa a nenáročná **sněženka podsněžník** (*Galanthus nivalis*) je opravdu velmi vhodná rostlina. V tutéž dobu nebo i o něco dříve se na slunci otevírají zářivé žluté miskovité květy **talovínu zimního** (*Eranthis hyemalis*). Má malou hlízkou, která se těžko hledá. Ocení hlubokou humózní půdu s vyšším obsahem vápníku. Asi dva týdny po sněženkách přijde čas **bledule jarní** (*Leucojum vernalis*). Vyžaduje hodně vlhkou půdu. V březnu již

také kvetou **krokusy** neboli šafrány. Jde sice o rostliny luk, ale některé botanické druhy jako *Crocus chrysanthus*, *C. Biflorus* a *C. Ancyrensis* můžeme do hromadných výsadeb v polostínu dobře uplatnit. Pokvetou v barvě bílé, fialové namodralé, světle i sytě žluté a nebudou trpět virózy jako velkokvěté hybridy. V dubnu nastává čas ladoněk. První kvete **ladoňka Tubergenova** (*Scilla tubergeniana*) jemně světle modré barvy, následuje drobnější naše domácí **ladoňka dvoulistá** (*S. Bifolia*) a sytě modrá **ladoňka sibiřská** (*S. Sibirica*). Velmi podobné jsou **ladoničky** – *Chionodoxa gigantea* a *Ch. Sardensis*. Později až koncem května vykvétá vyšší **ladoňka španělská** (*Endymion campanulatus*), syn. *S. Hispanica*). Všechny ladoňky i ladoničky mají také bělokveté formy a některé i růžové, i když tato barva je zde smutná a nevýrazná. Velice podobné a pěstitelsky také nenáročné jsou puškinie (*Puschkinia*).

Z dalších jarních rostlin nemůžeme opomenout bílou **sasanku hajní** (*Anemone nemorosa*) a žlutou **sasanku pryskyřníkovitou** (*A. ranunculoides*). Obě se množí rozrůstáním oddenků. Nejsou to tedy rostliny ani cibulnaté, ani hlíznaté. Fialovou nebo bílou **dymnivku dutou** (*Corydalis cava*) hojně navštěvují čmeláci. Asi 10 cm hluboko v půdě je žlutá hlízka. Efektní je i větší bílý porost s rozkvetlým **česnekem medvědím** (*Allium ursinum*).

První rok se nám plocha bude zdát prázdná, ale postupně se bude zahušťovat. Tvoří se i semena, z nichž se květoschopné rostliny mohou objevit až po 3 i 5 letech. Občas je třeba uvolnit husté trsy, přesazovat můžeme i v době květu. Podle potřeby doplníme kompost a odplevelíme. Údržba je tedy časově nenáročná, přitom se porosty budou dále šířit do okolí, zplaňovat a vydrží desetiletí. Za slunného počasí je jarní kout kouzelným místem.

Také stepní vegetace má své nezničitelné a na zahradě někdy přímo plevelivé cibulnaté květiny. Mimo krokusy, nichž již byla zmínka, sem patří **modřence** (*Muscari*), **snědky** (*Ornithogalum*) a mnohé **okrasné česneky** (*Allium*). S těmito rostlinami nebývají velké starosti. Nakupujeme je na podzim před výsadbou a ponecháme v klidu na stanovišti několik let. Podobně se chováme i k cibulkám méně známých rodů *Brimeura*, *Bulbocodium* (ocúnovec) a *Ipheion*, ke **kandíkům** (*Erythronium*), i k hlízám **áronů** (*Arum*). Všechny drobné cibulnaté a hlíznaté rostliny snesou i přesazování během vegetace z půdy do půdy. V době květu si je takto roztřídíme podle barvy.

Lilie nemají nikdy období úplného vegetačního klidu. Ideální doba pro nákup i výsadbu je v září – pouze u lilie bělostné (*Lilium candidum*) srpen. Tuto sázíme jen těsně pod povrch půdy (2 až 3 cm). Jiné druhy a odrůdy asi tak hluboko, jak je cibule vysoká; tedy do 12 cm. Případné pozdější podzimní nákupy se doporučuje sázet do kontejnerů a zvláště dobře přes zimu chránit. Při jarní výsadbě lilie je větší riziko zpomalení růstu i uhynutí. Pro úspěch s liliemi je třeba mít lehkou humózní půdu, některé druhy nesnášejí vápník. V domácích poměrech lilie přesazujeme jako trvalky, tedy s půdním balem.

Neobvyklou dobou pro sázení a vůbec manipulaci mají **hlíznaté kosatce** a **bylinné pivoňky**. V době klidu jsou v srpnu, kdy dobře zasychají i řezné rány po

dělení. Je třeba jen připomenout, že tyto rostliny se nesmějí sázet hluboko. Kosatce vydrží na stanovišti v dobré kondici asi pět let; pivoňky i déle. V srpnu má dobu klidu, a tedy i dobu vhodnou pro výsadbu také mohutná rostlina s podivnou hvězdicovitou hlízou – **lililochvostec** (*Eremurus*). Potřebuje přes zimu suché místo. Hlízu rozprostře na vrstvu písku do hloubky asi 15 cm.

Velmi zvláštní životní cyklus pozorujeme u **ocúnu** (*Colchicum*). Nakupujeme a vysazujeme v červenci a v první polovině srpna, a to do hloubky 10 až 20 cm (podle velikosti hlízy). Později se vystavujeme nebezpečí, že nám hlízy vykvetou v sáčku. Na jaře rostlina vytváří mohutné listy a plody. Také ocúny vydrží na místě řadu let.

B) Rostliny u nás spolehlivě mrazuvzdorné, které je však žádoucí každoročně z různých důvodů na léto vytahovat z půdy a na podzim opět vysazovat

Začneme asi s nejčastěji pěstovanými **tulipány**. Cibule nakupujeme a sázíme v období od září do počátku listopadu do hloubky kolem 15 cm. Rozhodně si je nenechte vnutit celé seschlé někdy v dubnu. Z půdy zahradní tulipány vytahujeme každoročně, nebo alespoň jednou za dva roky. Jinak narůstá shluk rostlin s malými květy. Sklízíme koncem června. V té době by již měla být vytvořená hnědá slupka. Později se dceřinné cibule v půdě rozpadají a těžko je všechny najdeme. Důležitá je teplota při skladování, neboť v tomto období uvnitř cibulí vznikají základy květů pro příští rok. Cibule volně rozložíme. Po oschnutí vyčistíme a dáme do teploty kolem 20 °C. Více let na jednom místě můžeme ponechat botanické tulipány.

Zahradních tulipánů je v obchodech velké množství. Liší se výškou, tvarem květu, dobou nakvétání, ale také tím, jak se dobře množí a jak moc jsou napadány virovou pestrokvětostí. Z tohoto hlediska můžeme obecně říci, že poměrně zdravé jsou jednoduché i plnokvěté rané tulipány a hlavně Darwin-hybridy. Pestrokvětostí silně trpí pozdní tulipány, tedy liliokvěté, papouškovité, třepenité, plnokvěté i jednoduché pozdní. Střední možnost napadení pestrokvětostí je pak u tulipánů ze skupiny Triumf a Darwinových. Neměli bychom ještě zapomenout na několik vícekvětých tulipánů.

Málokdo dlouhodobě na zahradě udrží **hyacinty**. Přitom je to celkem snadné. Musíme je každoročně náležitě vyhrát; ovšem ne na přímém slunci a ne zapařit. Pro domácí skladování se hodí třeba lodžie, kde ponecháme přes prázdniny hyacinty na zastíněném místě. Příhodné jsou teploty kolem 30 °C. Sázíme ve stejné době jako tulipány a také stejně hluboko. Druhou podmínkou úspěchu je teplé, výslunné místo s lehkou výživnou půdou. U hyacintů se vyplatí dělat na zahrádce i záchranné pěstování vyrychlených cibulí. Dobré letní vysušení ocení také drobné brzo na jaře kvetoucí **cibulnaté kosatce** – *Iris reticulata*, *I. danfordie*.

Jen s velmi pečlivou zimní ochranou by na teplém suchém místě u nás venku mohly vydržet rostliny rodů *Brodiaea*, *Ixia*, *Ixiolirion*, *Sparaxis*, *Triteleia*.

Některé hlíznaté rostliny jsou sice při správném výběru místa dostatečně mrazuvzdorné, ale manipulaci s nezasazenými hlízkami těžce nesou. Třeba bramboříky (*Cyclamen*), dymnivky (*Corydalis*) nebo i talovíny (*Eranthis*) je lépe proto nakupovat v kontejnerech.

C) Rostliny u nás nespolehlivě mrazuvzdorné, které sice nějaké promrznutí půdy vydrží, ale nikdy není jisté, jak to dopadne

Nejde zde totiž jen o intenzitu mrazů, ale také o délku trvání. Dále pak, zda nastoupí na počátku zimy nebo až předjaří. Vzhledem k tomu, že se v našem klimatu skoro pravidelně za zimu objeví nejméně tři vydatné oblevy, některé rostliny jsou vyburcovány do rašení a pak zmrzají. Oblevy bývají navíc spojeny s rozbahněním půdy. U následujících druhů se tedy vyplatí opatrnost a necháváme venku jen část svého chovu. Cibule a hlízy, které v říjnu uklidíme skladujeme ovšem při velmi nízké teplotě (kolem 5 °C). Tyto pokyny platí pro rody: litoška neboli **letní hyacint** (*Galtonia*), **šťavel** (*Oxalis*), **montbrécie** (*Crocsmia*), arizéma (*Arisaema*), *Cypella* a *Calochortus*, některé mečíky (*Gladiolus byzaticus*, *G. ilyricus*).

Problematické je u nás dlouhodobé pěstování **hlíznatých pryskyřníků** (*Ranunculus asiaticus*) a **sasanek věncových** (*Anemone coronaria*) i když je jistě prodavači doporučí a barevné fotografie také lákají. Hlízky se prodávají zaschlé a vyžadují oživování v misce částečně ponořené do vody. U nás venku tyto druhy při teplotě již těsně nad nulou raší a potom zamrzají. Pokud je na podzim vytáhnete; často zaschnou. Také vyšší **cibulnaté kosatce** (*Iris x holladnica*) často prodávané jako řezané rostliny, u nás narašené zmrzají. Zde je ovšem suché zimní skladování nemožné. Když už jsme u řezaných skleníkových květin, je třeba se zmínit o **fréziích**, jejich drobné hlízky se také často prodávají. Tyto rostliny po preparaci za vysoké teploty na sucho prodělávají následně ve sklenících přísně řízené období dosti nízkých teplot. Pro naše letní venkovní záhony se frézie moc nehodí.

D) Rostliny naprosto nesnášející mráz, vyžadující období naprostého vegetačního klidu

Řešení situace je tedy jediné, hlízy či cibule po zmrznutí nadzemní části (nejčastěji koncem října) bez poškození vyzvednout a najít pro ně správné místo pro uložení. Nejlepší je sklep s teplotami 5 až 10 °C (a kdo ho dnes má?).

Mezi tyto rostliny patří **jiřinky** a **mečíky**. Jejich pěstování snad není ani třeba blíže popisovat. Stejně se ovšem zazimují i **nocenky** (*Mirabilis*) a **tigridie** (*Tigridie*). **Dosny** (*Canna*) potřebují 16 °C. Mají delší vegetační dobu, a tak je nedáváme přímo do půdy, ale od března necháme vyrašit, pak umístíme do kontejnerů a sázíme až po zmrzlých jako silné rostliny s rozvíjejícími se listy. Potom mají naději nejen náležitě narůst, ale i kvést.

Mezi podivné aronovité rostliny patří **zmijovec** (*Amorphophallus*) a **užovník** (*Sauromatum*). Vysazujeme je jako mečíky a dobře hnojíme. Na podzim

vytáhneme. Velké hlízy vykvétají v předjaří bez půdy, a to doslova za jakýchkoliv podmínek. Zmijovec by měl být přes zimu při pokojové teplotě, druhé rostlině stačí 3 °C.

E) rostliny naprosto nesnášející mráz, které ovšem prodělávají jen částečný vegetační klid a stále si ponechávají kořeny.

Je řada cibulnatých květin, které u nás venku nepřezimují, ale také nemají rády vytahování z půdy. Ty můžeme úspěšně do krásy napěstovat jediné celoročně vysazené v dostatečně velké nádobě. V létě po otužení ven, v zimě pak v mrazuprosté místonosti. Sem patří nyní již častěji prodávané rody, jako: *Cardiocrinum*, *Crinum* (křín), *Eucomis* (chocholatice), *Hymenocallis*, *Lachenalia*, *Lycoris*, *Nothosporium*, *Pancratium*, *Sprekelia*, *Stenbergia* (lužanka), *Zephyranthes*. Omlouvám se za latinské názvy, ale většinou žádné české nejsou, pokud si je někdo právě z reklamních důvodů nevymyslí.

Závěrem je potřeba se alespoň zmínit, že v obchodech bývá řada odrůd **hlíznatých begonií** (*Begonia x tuberhybrida*). Často jsou dlouho nevhodně ponechávány v teple a suchu. Správně by ihned po ukončení skladování, které je obdobné jako u mečíků, měly být hlízy položeny v předjaří na misku s vlhkou rašelinou a zde často roseny. Jak se objeví růžové pupeny, dáme hlízky jen tak zapuštěné, aby byly vidět, do kontejnerů s kvalitní humózní půdou. Teprve při přesazování větších rostlin se hlízka ocitne pod povrchem substrátu.

Občas se setkáváme v barevných sáčcích i s rostlinami, jenž běžně řadíme mezi trvalky – třeba denivky (*Hemerocallis*) a šušky (*Liatris*). Tyto pochopitelně co nejdříve osvobodíme a vysadíme.

/Jiří Žlebčík/

KLUBOVÝ ŽIVOT

Zpráva z jarního setkání členů a Zápis z členské schůze Hortiklubu konané dne 24. 3. 2007

Dne 24. 3. 2007 se konala v Krajinově posluchárně Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy v Benátské ulici číslo 2 v Praze 2 členská schůze Hortiklubu, specializované organizace Českého zahrádkářského svazu.

Program:

1. Úvod

Předseda Hortiklubu Ing. Pavel Šulda přivítal účastníky.

2. Program schůze

Místopředsedkyně Hortiklubu Ing. Iva Apfelbecková seznámila účastníky s programem schůze a oznámila navržené kandidáty do výboru a revizní komise.

3. Krásná zahrada

Přítel Ing. Pavel Šulda informoval o přednáškách kurzu Krásná zahrada.

4. Aranžování

Přítelkyně Jiřina Heřmánková informovala o aranžování. 27. 3. 2007 bude kurz aranžování zaměřen na Velikonoce.

5. Zájezdy

Přítelkyně Jaroslava Řeháková informovala účastníky o plánovaných zájezdech. Plánovány jsou zájezdy do jižních Čech (19. 5. 2007) a do východních Čech (16. 6. 2007). Cena každého zájezdu je 350 Kč.

6. Výstavy

Přítelkyně Ing. Daniela Velebová informovala o jarní výstavě v Lysé nad Labem, která se koná v termínu 26. - 29. 4. 2007. Dále požádala účastníky o zapůjčení rostlin na výstavu (bonsaje i pokojové rostliny). U rostlin by měla být popiska s názvem (česky + latinsky) a podmínky pěstování. Dále je nutné zajistit pomoc při instalaci a účast na výstavě.

7. Zpravodaj

Přítelkyně PhDr. Vladislava Neterdová oznámila, že se stala šéfredaktorkou Zpravodaje Hortiklubu po přítelkyni Ing. Soně Neumannové, která ji postupně zasvěcuje do problematiky.

8. Hospodaření Hortiklubu

Hospodářka Helena Sýkorová informovala členskou schůzi o stavu hospodaření Hortiklubu v roce 2006. Dále informovala o připravované výměně členských průkazek.

9. Zpráva revizní komise

Přítelkyně Helena Pavlíková seznámila účastníky se zprávou revizní komise. Zpráva o hospodaření a zpráva revizní komise byly přijaty jednomyslně.

10. Volební komise

Do volební komise byli navrženi přátelé Ducháček, Petrunčíková, Kaiseršot, Lafková.

Komise byla zvolena jednomyslně.

11. Návrhová a mandátové komise

Do návrhové a mandátové komise byli navrženi přítelkyně Bařková, Plocková a Molavcová.

Komise byla zvolena jednomyslně.

12. Volby

Výbor byl navržen ve složení:

Předseda: Ing. Pavel Šulda

Členové: Jitka Knížková (místopředsedkyně)

Ing. Jana Slavíčková (jednatelka)

Helena Sýkorová (hospodářka)

Jiřina Heřmánková (aranžování)

Jaroslava Řeháková (zájezdy)

PhDr. Vladislava Neterdová (Zpravodaj)

Revizní komise byla navržena ve složení:

Předsedkyně: Helena Pavlíková

Členka: Božena Německá

O každém kandidátovi se hlasovalo samostatně.

Všichni navržení kandidáti byli zvoleni jednohlasně.

Přítomno bylo 58 členů Hortiklubu.

13. Propagace Hortiklubu

Přítel Ing. Pavel Šulda informoval o možnostech další propagace Hortiklubu, zejména o projednávané možnosti umístit panel do Botanické zahrady v Troji za reciproční propagaci botanické zahrady ve Zpravodaji.

14. Odměna pro výbor

Dále proběhlo hlasování o odměně pro členy výboru. Odměna by spočívala v zaplacení společné večeře členům výboru v ceně cca 100 Kč na osobu.

Pro návrh bylo: 57 členů a proti návrhu: 1 člen, nikdo se nezdržel hlasování. Návrh byl přijat.

15. Výstavy skalniček

Ing. Pícha informoval o výstavách skalniček na Karlově náměstí.

Jarní výstava se koná v termínu 2. - 7. 4. 2007.

Květnová výstava pak v termínu 2. - 19. 5. 2007.

Zároveň je nutné zabezpečit brigády při přípravě výstav. Brigády jsou ve všední den od 14 hodin a o víkendu po celý den.

Termíny brigád pro jarní výstavu jsou: 27., 30., 31. 3. a 1. 4. 2007.

Termíny brigád pro květnovou výstavu jsou: 17., 24., 28., 29., 30. 4. a 1.5.2007.

16. Předání darů

Za dlouholetou práci pro Hortiklub byly předány dary a poděkování následujícím členům:

Ing. Ivě Apfelbeckové (květiny a poukaz do salónu krásy)

Ing. Soně Neumannové (květiny a kniha)

pí Věře Svobodové (květiny a poukaz do salónu krásy)

Ing. Václavu Píchovi, CSc (poukaz na knihu)

17. Návrhy činnosti Hortiklubu

Přítel Ing. Miroslav Ezechel informoval účastníky o vyhodnocení formuláře "Návrh témat", který mohli členové vyplnit na minulém setkání. Vzhledem k tomu, že se sešlo jen málo návrhů, požádal o případná doplnění. Dále požádal o případné aktualizace spojení na členy Hortiklubu.

18. Přednáška o Malajsii

Na úvod proběhla prezentace knihy o skalničkách na Kavkaze - Caucasicus Flowers od autora Ing. Vojtěcha Holubce, CSc.

Následovala přednáška Ing. Štolce o Malajsii. Ing. Štolc nejprve seznámil účastníky se základními údaji o Malajsii a následovalo promítání o Malajsii. V Malajsii byl Ing. Štolc v rámci světového summitu věnovanému konvencím o biodiverzitě.

Po skončení přednášky následovala přestávka na oběd.

19. Fotky z Havaje

V rámci odpoledního bloku vystoupila nejprve přítelkyně Ing. Iva Apfelbecková a promítla fotografie z cesty na Havajské ostrovy, kde strávila tři týdny na přelomu listopadu a prosince.

20. Dopis pí Doubkové

Přítelkyně Ing. Soňa Neumannová přečetla členům Hortiklubu dopis od přítelkyně Doubkové.

21. Fotky z Kalifornie

Přítelkyně Ing. Iva Apfelbecková ukázala členům Hortiklubu ještě fotografie z cesty po Kalifornii.

22. Diapozitivy pí Skřivánkové

Následovaly diapozitivy přítelkyně Skřivánkové, na kterých jsme shlédli zájezd do Všerub, vycházku do Průhonice, zahrádku přítelkyně Skřivánkové a několik záběrů z moravských hodů.

23. Závěr

Na závěr předseda Hortiklubu Ing. Pavel Šulda poděkoval účastníkům a schůzi ukončil.

/Zapsal: Ing. Miroslav Ezechel/

SEKCE KRÁSNÁ ZAHRADA

Zhodnocení kursu „Krásná zahrada“

Právě uplynulý cyklus přednášek, „ Krásná zahrada 2006/2007“ i v listopadu přinesl přednášku Ing. Štolce o Kamčatce. Bylo to poutavé vyprávění o jeho cestě, o tamních zvláštностech klimatických, o vulkánech, rostlinstvu a říši zvířat. Odpoledne byla přednáška p. Lukačiny o působení enzymů a bakterií v zahradě, jezírkách a odpadech. Pro velký zájem a množství dotazů se přednáška značně protáhla.

V prosinci nám přenášel Ing. Stupka o řezu starých ovocných stromů, předal nám mnoho praktických rad. Př. Hajman přenášel o květeně Sýrie, Jordánska a Jižního Turecka. Bylo to poučné a veselé vyprávění odborníka na alpinia z botanické zahrady v Průhonicích Průhonicích.

Lednová přednáška (Ing. Arch. Halík) byla na téma „Ošetřování“ starých stromů, jejich tvarování a případná likvidace v zahradách“. Přednáška byla tradičně poutavá a přínosná. Pro množství dopisů jsme se k likvidaci starých stromů téměř nedostali.

Odpoledne nám. Prof. Hříbal přiblížil pěstování leknínů a hovořil zajímavě o problémech plastových a fóliových jezírek.

Únor se nesl ve znamení orchidejí a jejich pěstování v bytě, což nám přednesli manželé Sedláčkovi. Přednášku měli pečlivě připravenou a byla možnost si zde zakoupit jejich publikaci. Odpoledne nám přednesl Ing. Našinec mnohé o travinách a trávnicích a volbě druhu trav do směsí podle různých podmínek. Dotazů bylo mnoho.

Poslední **březnová** přednáška byla o houbách v našich zahradách i obydlích a to ne jenom o těch dobrých, které se pěstují ve sklepě. Pro rozsah přednášky (dr. Krs) bylo málo času na diskusi.

Odpoledne nám přednášela Ing. Arch. Dědečková o pařížských městských parcích, kde byla v květnu 2006. Jsou to parky budované velkoryse, kombinované s urbanistickými prvky a nápaditými variacemi městského mobiliáře. Zajímavá byla opuštěná městská pískovna přeměněná na park. Doprovodná promítaná dokumentace byla skvělá.

Za „Krásnou zahradu“

/Pavel Šulda/

Za věcnou správnost příspěvku ručí autor.

Redakční rada si vyhrazuje právo krátit rozsah delších příspěvků a všechny příspěvky v případě potřeby stylisticky upravovat.

Uzávěrka Zpravodaje č.108 je 10. 5. 2007.